

[Statsministeren.]

gen, der har været herinde en del år, som kan huske en finanslovaftstemning, der var så langvarig som den, vi havde i år. Ikke fordi det ændrede noget, kun fordi vi skulle have 5 timer, hvor vi stemte og stemte og stemte, også om forslag, som man selvfølgelig har ret til at stille, og forslag, som man selvfølgelig har ret til at argumentere for, ingen tvivl om det, men som man i og for sig kunne acceptere var ikke-vedtaget eller vedtaget med de stemmetal, som nu i øvrigt forelå. For de 5 timers afstemninger gav jo ingen forskel.

Jeg siger ikke dette for at kritisere, for det kan vi jo så gøre. Men når hr. Lindholt, altså netop fremskridtspartiets ordfører, siger, at der har været et lovgivningsraseri, så må jeg sige, at vi, der kender forholdene herinde, nok kan sige, at der har været noget mere travled og nogle flere afstemninger, end vi er vant til, men det må man nok snarere tilskrive de folk, der er kommet ind, og som har prøvet på med mere eller mindre behændighed at pådutte os disse mange ting.

Hr. Christophersen opsummerede de resultater, der var nået i samlingen. Det har jeg ingen bemærkninger til; jeg er, hvad der jo ikke kan komme bag på nogen, meget enig med ham. Han sagde, hvad jeg gerne vil have lov at understrege bare med én streg, at i den økonomiske politik befinder vi os kun ved begyndelsen, og han advarede mod letbetet optimisme; det vil jeg også gerne gøre. Dette er en appel, det er en appel både til arbejdsmarkedets parter og til alle folketingets partier: der er store opgaver foran os.

Hr. Niels Helveg Petersen havde en lille fornøjelig bemærkning om, at der var en samklang mellem stigningen i regeringens popularitet og så inflationens stigning, de steg med samme tal. Det er vist en måde at bruge statistikken på, som viser en lige så velfunderet tankegang som den, der i øvrigt har båret en del af det ærede medlems artikler i den senere tid.

Hr. Schlüter vil jeg gerne sige tak for nogle venlige ord og for løfte om støtte. Men når hr. Schlüter sagde, at de i det konservative folkeparti var meget skuffede over regeringen i begyndelsen, for regeringens politik havde et helt forkert sigte, og bl. a. også

kritiserede de omkostningsdæmpende ydelser i forbindelse med de andre ting, der blev gennemført, så kan jeg ikke lade være at minde om, at vi stillede et forslag om, at man skulle afskaffe de 3 dyrtidsportioner og erstatte dem med 1.000 skattefri kroner, et forslag, om hvilket vældig mange i befolkningen i dag siger: bare det dog var blevet gennemført, for det havde nu mere fornuft end det, som kom igennem — og det kan jeg jo ikke have noget imod, da det var regeringens forslag, som blev ændret under folketingets behandling — og dette forslag om de 1.000 skattefri kroner blev bl. a. kritiseret af det konservative folkeparti, som gik imod det.

Jeg takker hr. Jens Møller og hr. Erhard Jakobsen for venlige ord og for godt samarbejde i den forløbne samling. Til hr. Erhard Jakobsen, som sagde, at regeringen ikke behøver at føle sig truet, men så må regeringen heller ikke true med valg, vil jeg gerne sige, at regeringen søger ikke valg, regeringen søger forhandling, og det har vi vist igen og igen med en ihærdighed, som vi vist ikke behøver at skamme os over, nattetimer igennem.

Så var der hr. Morten Lange, som sagde, at det var en svag og lidet viljekraftig regering. Det er lidt af det samme igen med, at man må jo vælge argumenterne, hvor man kan finde dem, for nu har jeg igennem et par måneder i den senere tid været overvældet med grønsagsargumenter om hårde bananer og hårde agurker, og så er det jo meget morsomt nu at høre, at det er en svag og lidet viljekraftig regering, som har udvist en udpræget passivitet, sagde det ærede medlem. Jeg mener, at hr. Morten Lange glemmer lidt hurtigt, for det var i går, vi fik et boligforlig endeligt afleveret, et boligforlig, som vel ikke ligefrem kan være udtryk for en passivitet; det var jo ledeordet i hr. Morten Langes tale, at regeringen havde vist passivitet. Nu har man kæmpet med boligforlig og boliglovgivning igennem år. Jeg er da meget tilfreds med, at det lykkedes den nuværende boligminister og i den nuværende periode at få et boligforlig, og jeg har trang til at sige tak til de 6 partier, som kæmpede det igennem. Det var ikke let, og der er meget at kritisere — det kan jeg også — men det lykkedes dog at få en løsning på dette meget ømtålelige og vanske-